

روزنامه فرهنگ و هنر

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: جام جم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی صبا با محمدرضا مرادی کارگردان افسانه کوه نونک

باید به شکل دیگری فیلم ساخت

انتخاب تان چه بوده است؟

به دلیل اینکه کار، کار سنگینی بود، اصراری روی دوربین گران قیمت نداشتم. اما پیشنهاد فیلمبرداری این بود که از دوربین مینی الکتسا و یک پک لنز استفاده کنیم و در نهایت هم با تمام تلاشی که برای منصرف کردن -شان انجام دادیم، طبق توضیحات و برآوردها مجاب شدیم که با همین دوربین کار را فیلمبرداری کنیم.

«افسانه کوه نونک» در چهلمین دوره جشنواره فیلم کوتاه تهران در کدام بخش‌ها شانس بیشتری دارد؟

برای کار در بخش‌های فیلمنامه، طراحی صحنه، موسیقی، جلوه‌های ویژه، بازیگری و کارگردانی شانس قائل هستیم.

در آخر اگر نکته یا صحبتی هست، بفرمایید؟

در ابتدا برای این کار بسیار سختی و زحمت کشیده شده است و از تمام عواملی که همراه بودند بسیار تشکر می‌کنم. ان شاءالله فیلم دیده شود و مخاطب با فیلم همراه شده و کار را دوست داشته باشد. یک نکته هم بگویم، امیدوارم شرایط برای فیلمسازی مهیاتر و راحت‌تر شود. درست است که این کار من با ۴۰۰ میلیون ساخته شده، اما کار با ۲۵ هزار تومان هم تولید کرده‌ام. اینکه هزینه‌ها آن قدر بالا رفته و هر روز هم بدتر می‌شود، یک معضل و چالش بزرگ برای فیلمسازی کوتاه است. اینکه خود این بودجه‌ها و مبالغ اساساً چطور و از کجا قرار است تأمین شوند، در صورت تیکه آورده خاصی هم برای فیلم کوتاه و فیلمسازان این مدیوم ندارد. خود من تمام کارهایم را با هزینه شخصی تولید کرده‌ام، نه به این مفهوم که پولی از جایی نگرفته‌ام، اما چیزی که دریافت کرده‌ام معمولاً یک سوم هزینه کار بوده و مابقی را خودم هزینه کرده‌ام. خب تا کی قرار است این‌طور باشد و اصلاً تا کی می‌توانم این‌طور پیش بروم؟ انتهای این روند قرار است به کجا برسد و به چه نتیجه‌ای بی‌انجام؟ با آنکه فیلم «دوآل پا» که پلنفرم‌هایی مثل تیوال در حال اکران است، اما هنوز رقم اصلی‌ای که برای کار هزینه کرده‌ام به من باز نگشته است. توصیه‌ام به دوستان و همکاران خودم این است که باید به شکل دیگری فیلم ساخت؛ این‌طور که بخواهیم این قدر بابت فیلم کوتاهی که هیچ آورده‌ای ندارد هزینه کنیم، حتماً برای خودمان و کلیت سینمای کوتاه آسیب‌زا است. ادامه این شکل فیلمسازی شبیه قمار می‌ماند. امیدوارم این شرایط تغییر کرده و بهبود پیدا کند.

نارایما در من تأثیر گذاشتند و باث شدند ایده اولیه کار در ذهنم شکل بگیرد. بعد با همسر خانم گلسا غفاری که نویسنده دیگر کار هستند، ایده را مطرح کردم و وارد مرحله نگارش شدیم. نگارش این کار به دلیل بازی‌های متعدد حدود یک سال و نیم طول کشید تا به نسخه نهایی برسیم.

دکوپاژ اثر را قبل از فیلمبرداری انجام داده بودید و یا به شکل دکوپاژ سر صحنه عمل کرده‌اید؟

هیچ اعتقادی به دکوپاژ سر صحنه ندارم. در پیش تولید و قبل از تولید باید کامل بدانم که چه پلان‌هایی می‌خواهم و چقدر تا هستند و چطور می‌خواهم دکوپاژشان کنم. بعد از رسیدن به آنچه می‌خواهم، شروع به کشیدن استوری‌برد می‌کنم و بعد با فیلمبردار می‌نشینیم و بارها چک می‌کنیم تا به نتیجه دلخواه و مشترک برسیم. اما طبق معمول و مرسوم، بعضی اوقات، بعضی شرایط به شما اجازه نمی‌دهد که دقیقاً مانند دکوپاژتان عمل کنید و مجبور به تغییر می‌شوید و «افسانه کوه نونک» هم از این قاعده مستثنا نبود.

اثر چند لوکیشن دارد و در کدام شهرها فیلمبرداری شده است؟

تمام کار در جزیره هرمز فیلمبرداری شد و حدود هشت لوکیشن مختلف داشتیم.

جلسات فیلمبرداری تان طبق برنامه ریزی صورت گرفته انجام شده است؟

کار بسیار سخت و پر هزینه‌ای بود و کوچک‌ترین اتفاق می‌توانست به تعطیلی کار منجر شود. اتفاقاتی که در پروژه بارها و بارها رخ داد. برای مثال در همان ابتدای کار زمانی که قرار بود لوازم و تجهیزات به جزیره بیاید، یک اشتباه کوچک توسط یکی از دوستان صورت گرفت و دو روز کار عقب افتاد. یا نکته دیگر اینکه ما نمی‌دانستیم بنزین به صورت سهمیه‌ای وارد جزیره می‌شود و یک روز متوجه شدیم در هیچ جای جزیره بنزین پیدا نمی‌شود. خلاصه ما تقریباً ۴ روز فیلمبرداری برنامه‌ریزی کرده بودیم، اما به دلیل یکسری اتفاقات و ناهماهنگی‌ها در ۶ روز تمام کردیم. اما با تمام این اوصاف، در نهایت کار به شکل مناسبی ساخته شد.

برای فیلمبرداری از چه نوع دوربینی استفاده کردید و دلیل

مصطفی کزازی - محمدرضا مرادی، در سال ۱۳۸۴ وارد انجمن سینمای جوان ایران - دفتر اراک شد و سال ۱۳۸۵ فارغ التحصیل گردید. او همچنین دارای مدرک کارشناسی کارگردانی سینما است. مرادی چند فیلم را به -عنوان کار هنر جویی در انجمن دفتر اراک ساخت و بعد از آن با فیلم «زندگی کاغذی» وارد فضای جدی‌تر و حرفه‌ای‌تر شد. او فیلم «دوآل پا» که در سال ۱۳۹۹ ساخته شده را جدی‌ترین کار خودش می‌داند. خبرنگار صبا به بهانه حضور فیلم کوتاه «افسانه کوه نونک» در چهلمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، با محمدرضا مرادی به گفت‌وگو نشست است که در ادامه می‌خوانید.

قبل از این در جشنواره فیلم کوتاه تهران شرکت کرده‌اید؟ در این جشنواره با کدام اثر تان شرکت کرده‌اید و در کدام بخش حضور دارید؟

حضور فیلم «زندگی کاغذی» اولین تجربه من در جشنواره فیلم کوتاه تهران بود. بعد از آن با فیلم‌های «دوآل پا» و «نگارنگ» هم در جشنواره حضور داشتم. در این دوره با فیلم «افسانه کوه نونک» در بخش‌های داستانی و کتاب و سینما حضور دارم.

«افسانه کوه نونک» در چه ژانری قرار می‌گیرد؟

تلفیقی از ژانر علمی تخیلی و ژانر فانتزی است.

ایده اولیه اثر چطور شکل گرفت و چه مدت زمان صرف نگارش فیلمنامه و مراحل بازنویسی شده است؟

اصولاً جنس فیلمسازی من این‌طور نیست که اتفاقی در جامعه بی‌افتد و من بلافاصله ری‌اکشن نشان بدهم و بخواهم در رابطه با آن موضوع فیلمی بسازم. اجازه می‌دهم تنشین شود و زمان بخورد و بعد به آن فکر کنم و تصمیم بگیرم. من یک فضای شخصی و سلیقه‌ای در فیلمسازی دارم که در طی این چند سال فعالیت به آن رسیده و در واقع پیدایش کرده‌ام. پرتنگ‌ترین فیلم من در رابطه با همین فضا و سلیقه شخصی فیلم «دوآل پا» است که اقتباس از افسانه‌های کهن ایرانی است. «نگارنگ» هم در همین اتمسفر ساخته شد. در فیلم «افسانه کوه نونک» یک هایکو ژاپنی به نام اوباسوتکه که راجع به یک مفهوم یا یک افسانه قدیمی به معنای «ها سازی یک پیر زن» و فیلم تصنیف

سرمایه گذاران
محمد حسینیخانی
حنیف سروری
بنیاد سینمای فارابی

تپه کلاه

فیلمی از
عادل تبریزی

تهیه کننده: میرولی اله مدنی
تهیه کننده اجرایی و مجری طرح: حنیف سروری

حامد بهداد | باران کوثری | سروش صحت | بهرنگ علوی
امیرحسین رستمی | نادر سلیمانی | یزن بنفشه خواه | سیاوش چراغی پور | محمد الهی
مریم همتیان | ایمان اسماعیل پور | علی باغفر | حامد شخی | وحید رحمتی
داود ونداده | با معرق علی راد باحتو | فرهاد آبیض | باهرمنندی | جمشید هاشم پور (آریا)
خاطره سازان رضا صفائی پور - حسن رضایی

پخش از
سازمان سینمایی